

PROIECT

HOTĂRÂRE

privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor - Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 - Readucerea naturii în viețile noastre COM(2020)380

În temeiul prevederilor art. 67 și ale art. 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 161 - 186 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. – Luând în considerare opinia nr. 4c-22/458 adoptată de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 10 noiembrie 2020, Camera Deputaților:

1. Susține obiectivele și abordarea coordonată a Strategiei UE privind biodiversitatea pentru 2030, pentru a garanta sănătatea și reziliența societății noastre și pentru a contracara pierderea biodiversității, amenințare cu care se va confrunta umanitatea în următorul deceniu.

2. Consideră că este necesară o analiză științifică, fundamentată pe observații și experimente, pe termen lung, pentru a se determina în detaliu modul în care biodiversitatea, atât cea a ecosistemelor preponderent naturale, cât și a celor antropizate, contribuie la sporirea rezilienței comunităților umane, respectiv la impactul adaptării agenților patogeni la specia umană.

3. Recomandă o atenție sporită conservării și dezvoltării funcției estetice a complexelor de ecosisteme, deoarece menținerea lor cât mai aproape de starea naturală contribuie implicit la dezvoltarea turistică și la calitatea vieții cetățenilor.

4. Consideră că sunt necesare eforturi la nivelul Uniunii Europene pentru a conserva și gestiona biodiversitatea din ecosistemele agricole, precum și funcțiile ecosistemelor respective, în special pentru stimularea reintroducerii speciilor și varietăților tradiționale care au dispărut din cultură și din alimentație; notează, în acest sens, potențialul reprezentat de regiunile Europei unde astfel de specii și varietăți tradiționale pot fi încă întâlnite, cum ar fi unele zone din România.

5. Atrage atenția asupra riscurilor de diminuare a zonelor verzi din orașe odată cu creșterea vitezei de urbanizare și asupra riscurilor pentru biodiversitate și pentru sănătatea publică create de plantarea de specii alogene în acestea; notează că oprirea acestor procese necesită o intervenție operativă, armonizată la nivelul Uniunii.

6. Subliniază relevanța educației pe tot parcursul vieții și a celei non-formale pentru atragerea de resurse umane în efortul de protejare a naturii și a biodiversității și în asigurarea, pe termen lung, a capitalului uman necesar, care impune un efort la nivelul Uniunii Europene.

7. Își manifestă preocuparea cu privire la proliferarea normelor, strategiilor și planurilor de acțiune pentru protejarea naturii și refacerea habitatelor și a speciilor la scară regională, ce prezintă riscul de a abate atenția de la necesitatea acțiunilor concrete, locale, derulate în timp util.

8. Își manifestă îngrijorarea cu privire la centralizarea într-un mod excesiv de detaliat a cadrului normativ și programatic al protecției naturii la nivelul Uniunii și a statelor membre, într-o manieră din ce în ce mai formală, precum și cu privire la evidența limitată a impactului acestei modalități de

protecție asupra conservării biodiversității, modalitate care contravine principiului „Gândește global și acționează local!”; notează, în acest sens, că planurile și măsurile europene trebuie să conducă la rezultate tangibile, utilizabile local și inteligibile pentru cetățeni.

9. Recomandă o analiză cuprinzătoare a cadrului normativ și programatic al Uniunii Europene referitor la protecția naturii și refacerea habitatelor și speciilor, în vederea simplificării sale, a preluării lecțiilor învățate din aplicarea acestuia și a aducerii sale mai aproape de cetățean.

10. Subliniază necesitatea gestionării eficiente a zonelor protejate, simpla declarare a unui teritoriu protejat fiind insuficientă pentru a obține rezultatele dorite, mai ales dacă resursele umane necesar sunt insuficient pregătite profesional.

11. Își manifestă preocuparea cu privire la intenția Comisiei Europene de a spori suprafața protejată, în condițiile în care nu sunt furnizate informații concrete cu privire la eficiența gestionării suprafeței actuale conform obiectivelor.

12. Menționează riscul de a genera neîncredere în abordarea protecției naturii prin rețele pe plan european, coridoare ecologice și alte asemenea, dacă astfel de acțiuni nu dau rezultate tangibile, limitându-se la documente formale și dovedindu-se extrem de dificil de aplicat pe plan local sau consumând resurse financiare disproporționate.

13. Consideră că nu sunt prezentate suficiente argumente pentru a susține că rezultatele limitate în protecția biodiversității s-ar datora unei suprafețe prea mici a zonelor protejate legal și recomandă reținere în a derula studii privind extinderea acestora înainte de a explora posibilitatea de a spori implicarea factorilor interesați locali în gestiunea celor existente.

14. Recomandă insistent instituirea unui mecanism prin care să fie asigurată adaptarea regimului de protecție, în special a celui de protecție strictă, la necesitățile locale, atașând obiectivului de protecție în Uniunea Europeană a cel puțin 30% din uscat și 30% din mare o valoare indicativă și nu una obligatorie.

15. Consideră că este necesară armonizarea pe plan european a măsurilor care vizează cunoașterea profundată, de către cât mai mulți cetățeni, a proceselor biologice care stau la baza echilibrului dinamic al ecosistemelor și a capacității lor de suport, cu accent pe cunoașterea științifică dobândită în afara sălii de clasă.

16. Atrage atenția că obținerea rezultatelor dorite în protecția biodiversității este un proces la care contribuie factori interesați diverși, inclusiv din sectorul de afaceri și din societatea civilă, care prezintă capacități de gestionare directă a zonelor protejate; notează necesitatea existenței unui regim permisiv, în această privință, recunoscut pe plan european.

17. Reamintește că înainte de a da responsabilitatea statelor membre de a desemna zone suplimentare protejate și strict protejate, este necesar să se depună eforturi considerabile pentru ca societatea și economia să fie capabile să se adapteze unui cadru de protecție extins, astfel încât acesta să conducă la creșterea competitivității Uniunii și la bunăstarea cetățenilor; notează că asemenea eforturi necesită un timp îndelungat și acțiuni concrete la nivelul comunităților.

18. Își exprimă sprijinul pentru intențiile Comisiei Europene de a ilustra modul în care măsurile eficiente de conservare bazate pe zone verzi și înverzirea orașelor ar putea contribui la realizarea obiectivelor de protejare a biodiversității și a naturii.

19. Recomandă intensificarea eforturilor financiare la nivelul Uniunii Europene pentru antrenarea comunităților locale, a sectorului de afaceri, a celui educativ și a societății civile în acțiuni cu rezultate tangibile în protecția biodiversității.

20. Amintește că programele dedicate biodiversității, speciilor și habitatelor, gestionate la nivelul Comisiei Europene, cum ar fi Life+, impun o rată de co-finanțare de către beneficiari descurajator de ridicată și recomandă reducerea semnificativă a acesteia.

21. Susține în principiu dezvoltarea unei rețele transeuropene pentru natură cu adevărat coerentă și rezilientă, dar recomandă reținere în desemnarea coridoarelor ecologice și limitarea acestora la ceea ce este necesar, strict dovedit științific și posibil de gestionat cu rezultate tangibile, bazate pe evidențe.

22. Își manifestă preocuparea în legătură cu costurile ridicate de conversie ca urmare a obiectivelor de reducere a pesticidelor, reducere a fertilizanților și de creștere a suprafeței agricole cultivate ecologic, care au un impact ridicat în cazul României.

23. Subliniază că reducerea producției europene de produse agroalimentare prezintă riscul de a fi compensate de importuri care nu respectă nici pe departe aceleași standarde și cerințe.

24. Își exprimă preocuparea cu privire la faptul că planurile, studiile și documentele programatice elaborate pentru implementarea politicilor Uniunii Europene privind protecția mediului și ocrotirea biodiversității au un număr nejustificat de mare de pagini, sunt uneori redundante și complicat structurate, ceea ce împiedică înțelegerea lor de către sectorul de afaceri și de către cetățeni.

25. Recomandă consultarea fermierilor, în special a celor care dețin ferme mici din state cum ar fi România, astfel încât să fie identificate cele mai potrivite măsuri de sprijin, iar tranziția către reglementările și acțiunile avute în vedere să se realizeze prin costuri sociale și economice minime.

26. Susține sprijinirea cercetării și inovării responsabile, a științei cetățenești în domeniul protecției naturii și a biodiversității, atât în mod direct prin programul Orizont Europa, cât și în celelalte programe gestionate la nivelul Uniunii sau a statelor membre, ca o temă orizontală.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din _____, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

**PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

ION-MARCEL CIOLACU

București.
Nr.